

Kasdieninė Rutina

Kadangi esame induistai, mes tvarkome savo kasdieninį gyvenimą taip, kad galėtume atsiminti ir tarnauti Dievui per visą dieną. Mums atsidavimas Jam greičiau yra gyvenimo stilius, o ne tiesiog religija. Mūsų tikslas – per nuolatinę tarnystę pasiekti meilės santykių su Juo stadiją. Pasiiekti meilę Jam, kuri būtų aukščiau viso kito, ir visados Jį atminti – tai yra vadinama Bhakti Joga. Bhakti yra vienintelė Jogos sistema, kurioje sąmonei leidžiama veikti per protą ir jusles.

Jei vaikas elgiasi netinkamai, yra du būdai, kaip jį suvaldyti. Pirmasis būdas yra paliepti jam atsisėsti, pabūti ramiai ir netriukšmauti. Tai gali išdegti kurį laiką, tačiau galų gale vaikas vis tiek grįš prie savo išdaigiškos veiklos. Geresnis sprendimas yra užimti vaiką pozityvia veikla. Bhakti Joga įtraukia į panašų procesą, atitraukdama protą bei jusles nuo materialios veiklos ir užimdama juos transcendentine veikla.

Mes pradėdami savo dieną atsikeldami anksti ryte ir pasiūlydami garbinimą bei maldą. Vedų raštai teigia, kad pats palankiausias metas į tai susikoncentruoti yra tarp ketvirtos ir aštuntos valandos ryte. Tai taipogi tinkamai nuteikia ir duoda toną likusiai dienai.

Mes pradėdami kartodami su savo maldos karoliais nurodytą kiekį šventų Dievo vardų ratų. Nors Dievas turi daugybę vardų, Višnu, Rama bei Krišna mums yra patys įprasčiausi. Mes suprantame, kad Dievo vardas nesiskiria nuo Jo Paties. Pavyzdžiui: mes nesitikėtume numalšinti troškulį, kartodami: „Vanduo, vanduo, vanduo“, kadangi vardas ir medžiaga, vanduo, skiriasi vienas nuo kito. Vis dėlto Dievas ir Jo vardai, būdami vienas ir tas pats, leidžia atsidavusiems bendrauti su jų garbintinu objektu labai asmeniškai. Taip protas tampa taikus, jaučiamas vidinis pasitenkinimas, o pasaulietiniai troškimai žymiai sumažėja.

Dievybės garbinimas šventykloje ar namuose yra dar viena ryto veikla ir dar viena galimybė puoselėti asmenišką bendravimą su Viešpačiu. Jis esti visur, bet kaip jūs pasiūlysite gėlę visur. Taigi, per Savo Dievybės pavidalą Jis tampa lengvai prieinamas visiems. Matydami priešais save Jį kaip Aukščiausiąją Asmenybę, mes natūraliai panūsime patenkinti Jį, siūlydami Jam tarnystę. Mes atsikeliamo, nusiprausiamo, apsirengiamo švariais drabužiais, atsigeriamo ir pavalgome – panašiai tie patys veiksmai gali būti pasiūlyti Dievybės pavidalui per rytinį garbinimą. Išmaudę Viešpatį, mes aukojame kvapųjį aliejų, smilkalus, vandenį, gėles ir įvairiausių rūšių vaisius, riešutus, saldumynus, aštrius užkandžius.

Mes suvokiame, kad Jam nereikia dalykų, kurių aukojame, kadangi Jis ir taip yra Pats Sau pakankamas ir patenkintas. Visgi pagal tai, kokio lygio meilę, atsidavimą ir tikėjimą mes aukosime, tai patenkins Jį ir Jis natūraliai atsilieps. Taip tarnystės kokybė yra svarbesnė nei kiekybė. Kai gaminame Jo malonumui, aukojame maistą meilės pripildytoje tarnystės jausenoje, ir tai meilės bei atsidavimo prieskonis, kuris nustelbia visus kitus patiekalo ingredientus. Tuomet maistas tampa pašventintas ar dvasiškai įkrautas. Valgydami pašventintą maistą mes ne tik pamaitiname savo kūną, bet ir pajuntame didžiulį pasitenkinimą širdyje. Kad ir ką nedidelio mes padarome, kad patenkintume Jį, Jis, atrodo, atlygina mums žymiai gausiau.

Dienos metu mes atliekame savo šeimyninius ar profesinius darbus toje pačioje atsidavimo

dvasioje. Mes matome, kad papildomai stengiantis įtraukti Dievą į savo kasdienį gyvenimą, pasidaro žymiai lengviau susitvarkyti su šio pasaulio dvilypumis. Kai laistomos medžio šaknys, šakos, lapai ir žiedai yra automatiškai patenkinami. Taip pat ir mes, patenkindami Dievą, patys tapsime patenkinti.

Tad mūsų tikėjimo esmė yra nuolatos gyventi meilės ir prisirišimo santykiuos tarp Viešpaties bei mūsų pačių taip, kad vyktų varžybos, kas ką patenkins labiau.

Haré Krišna!

Dhirašanta dasa